

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การได้รับการล้างมลทินจะมีผลให้พนักงานสำนักงานธนาคเคราะห์
ที่ถูกลงโทษทางวินัยมีสิทธิได้รับมอบของที่ระลึกหรือไม่

กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ พม ๕๒๐๑/๑๒๙๖ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอรื้อปัญหาของสำนักงานธนาคเคราะห์ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจ สังกัดกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สรุปความได้ว่า คณะกรรมการอำนวยการสำนักงานธนาคเคราะห์ได้มีคำสั่ง ที่ ๒๓/๒๕๕๒ เรื่อง หลักเกณฑ์การมอบของที่ระลึกให้แก่พนักงานสำนักงานธนาคเคราะห์ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒ กำหนดหลักเกณฑ์การมอบของที่ระลึกให้แก่พนักงานสำนักงานธนาคเคราะห์ที่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความวิริยะอุตสาหะ บังเกิดผลดีแก่กิจการ และเพื่อสร้างขวัญกำลังใจอันเป็นตัวอย่างที่ดีแก่พนักงานทั่วไปไว้ดังนี้

๑. พนักงานที่ได้ปฏิบัติงานมีระยะเวลาติดต่อกันมาไม่น้อยกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ และตลอดระยะเวลาการทำงานต้องไม่เป็นบุคคลที่เคยกระทำความผิดจนได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่โทษภาคทัณฑ์ ให้ได้รับเหรียญทองคำที่ระลึก หน้า ๑๕ กรัม

๒. พนักงานที่ปฏิบัติงานมาจนครบเกษียณอายุ และตลอดระยะเวลาการทำงานต้องไม่เป็นบุคคลที่เคยกระทำความผิดจนได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่โทษภาคทัณฑ์ ให้ได้รับเหรียญทองคำที่ระลึก หน้า ๓๐ กรัม

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ สำนักงานธนาคเคราะห์มีพนักงานที่ปฏิบัติงานครบ ๒๐ ปี และที่จะเกษียณอายุ ซึ่งถูกลงโทษทางวินัย รวม ๗ คน ดังนี้

๑. นายบุญเลิศ อินทร์ประสิทธิ์ ได้กระทำความผิดฐานกล่าววาจาและแสดงกริยา ดูหมิ่น เหยียดหยาม ข่มขู่ประชาชนผู้มาติดต่อ ถูกลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๒๑ ซึ่งได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี พ.ศ. ๒๕๒๖ แล้ว

๒. นายวิวัฒน์ โพธิ์กระเจิน ได้กระทำความผิดฐานยินยอมให้พนักงานอื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ของตนกระทำการผิดระเบียบว่าด้วยการรับจำนำ ถูกลงโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๑๐ มีกำหนด ๓ เดือน เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๓๙

๓. นายสายชล ธนีสัตย์ ได้กระทำความผิดฐานยินยอมให้พนักงานอื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ของตนกระทำการผิดระเบียบว่าด้วยการรับจำนำ ถูกลงโทษตัดเงินเดือน ร้อยละ ๑๐ มีกำหนด ๓ เดือน เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๓๙

๔. นางจิระวรรณ ปุณยะประยูร ได้กระทำความผิดฐานปฏิบัติหน้าที่บกพร่องมิได้ควบคุมดูแลทรัพย์สินอย่างระวัง เป็นเหตุให้ผู้ใต้บังคับบัญชากระทำการทุจริตนำทรัพย์สินในห้่องนั้นคงออกทำการจำนำซ้ำ หากมีการตรวจสอบก็สามารถที่จะทราบได้ ถูกลงโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๑๐ มีกำหนด ๑ เดือน เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๓๙

๕. นายสุเมธ สุวรรณภานนท์ ได้กระทำความผิดฐานเป็นพนักงานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบแบบธรรมเนียมของสำนักงาน ถูกลงโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ มีกำหนด ๑ เดือน เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๐

๖. นายภาสกร मुखเจริญผล ได้กระทำความผิดฐานนำทรัพย์สินของตนเองมาจำนำไว้สูงเกินกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดและกระทำการประเมินราคาส่งของที่รับจำนำจากประชาชนทั่วไปสูงเกินกว่าหลักเกณฑ์ตามระเบียบ ถูกลงโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ มีกำหนด ๒ เดือน เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔

๗. นายแดน เ้าประมงค์ ได้กระทำความผิดฐานขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย ถูกลงโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ มีกำหนด ๒ เดือน เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ และได้กระทำความผิดฐานขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย ถูกลงโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ มีกำหนด ๒ เดือน เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๗

โดยที่มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติให้ล้างมลทินแก่บรรดาผู้ถูกลงโทษทางวินัยในกรณีซึ่งได้กระทำการก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และได้รับโทษหรือรับทัณฑ์ทั้งหมดหรือบางส่วนไปก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับโดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัยในกรณีนั้น ๆ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการจึงขอหารือว่าการได้รับล้างมลทินตามบทบัญญัติดังกล่าว มีผลให้พนักงานสำนักงานธนาคุณเคราะห์ที่ถูกลงโทษทางวินัยมีสิทธิได้รับมอบของที่ระลึกตามคำสั่งคณะกรรมการอำนวยการสำนักงานธนาคุณเคราะห์ ที่ ๒๓/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๒ หรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ โดยมีผู้แทนกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการเป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้วปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า แต่เดิมหลักเกณฑ์ของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการในการมอบของที่ระลึกให้แก่พนักงานสำนักงานธนาคุณเคราะห์ นั้น คือ บันทึกข้อความของสำนักงานธนาคุณเคราะห์ ที่ มท ๐๔๐๗/สธ ๑๑๒๓ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๓๒ ซึ่งกำหนดเกณฑ์ไว้ ๒ ประการ คือ ประการแรก พนักงานผู้ที่ได้ปฏิบัติงานมีระยะเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่า ๒๐ ปีจนครบเกษียณอายุ จะได้รับสร้อยคอทองคำประดับเหรียญที่ระลึก น้ำหนักประมาณไม่เกินหนึ่งบาท โดยมีคำจารึกว่า “ที่ระลึกจากสำนักงานธนาคุณเคราะห์” ตอนล่างจารึกว่า “๖๐ ปี” และ ประการที่สอง พนักงานผู้ที่ได้ปฏิบัติงานมีระยะเวลาติดต่อกันมาครบ ๒๕ ปีบริบูรณ์ จะได้รับสร้อยคอทองคำประดับเหรียญที่ระลึกน้ำหนักประมาณไม่เกินสองสลึง โดยมีคำจารึกว่า “ที่ระลึกจากสำนักงานธ

นานุเคราะห์” ตอนล่างจารึกว่า “๒๕ ปี” ต่อมาคณะกรรมการอำนวยการสำนักงานธนานุเคราะห์มีมติให้ปรับปรุงหลักเกณฑ์ตามบันทึกข้อความดังกล่าวเสียใหม่ และได้ออกคำสั่งคณะกรรมการอำนวยการสำนักงานธนานุเคราะห์ ที่ ๒๓/๒๕๔๒ เรื่อง หลักเกณฑ์การมอบของที่ระลึกให้แก่พนักงานสำนักงานธนานุเคราะห์ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๒ ใช้บังคับแทน อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี ในระหว่างใช้บังคับหลักเกณฑ์ในการมอบของที่ระลึกตามบันทึกข้อความ ที่ มท ๐๔๐๗/สธ ๑๑๒๓ ฯ นั้น มีพนักงานสำนักงานธนานุเคราะห์รายที่หนึ่ง คือ นายบุญเลิศ อินทร์ประสิทธิ์ ผู้จัดการ ๘ สถานธนานุเคราะห์ ๘ (ตำแหน่งในขณะนั้น) ซึ่งได้ปฏิบัติงานจนครบ ๒๕ ปี ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้กระทำความผิดฐานกล่าววาจาและแสดงกิริยาดูหมิ่น เหยียดหยาม ช่มชู้ประชาชนผู้มาติดต่อ ถูกลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๔๑ และได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี พ.ศ. ๒๕๔๑ แล้ว จึงได้รับมอบของที่ระลึกเป็นสร้อยคอทองคำประดับเหรียญที่ระลึกน้ำหนักประมาณไม่เกินสองสลึง^๑ สำหรับพนักงานสำนักงานธนานุเคราะห์รายที่ ๒ ถึงรายที่ ๗ นั้น ได้กระทำความผิดทางวินัย ก่อนวันใช้บังคับพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ กรณีจึงมีปัญหาที่ต้องขอหารือคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า การได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติดังกล่าวมีผลให้พนักงานทั้ง ๗ คน มีสิทธิได้รับของที่ระลึกตามคำสั่งคณะกรรมการอำนวยการสำนักงานธนานุเคราะห์ ที่ ๒๓/๒๕๔๒ ฯ หรือไม่ เนื่องจากฝ่ายนิติการของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการมีความเห็นว่า สิทธิดังกล่าวถูกจำกัดโดยมาตรา ๗^๒ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้พิจารณาข้อเท็จจริงข้างต้นแล้ว เห็นว่า ปัญหาที่กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการขอหารือมีประเด็นว่า พนักงานสำนักงานธนานุเคราะห์ซึ่งเคยถูกลงโทษทางวินัย ต่อมาได้ประกาศใช้บังคับพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี พ.ศ. ๒๕๔๑ และพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ จะมีสิทธิได้รับมอบของที่ระลึกตามคำสั่งคณะกรรมการอำนวยการสำนักงานธนานุเคราะห์ ที่ ๒๓/๒๕๔๒ ฯ หรือไม่ อย่างไร ซึ่งเห็นสมควรแยกพิจารณาสิทธิของพนักงานสำนักงานธนานุเคราะห์เป็น ๒ กลุ่มตามผลการใช้บังคับกฎหมายล้างมลทินแต่ละฉบับ ดังนี้

กรณีพนักงานรายแรก คือ นายบุญเลิศ อินทร์ประสิทธิ์ ซึ่งได้กระทำความผิดฐานกล่าววาจาและแสดงกิริยาดูหมิ่น เหยียดหยาม ช่มชู้ประชาชนผู้มาติดต่อ ถูกลงโทษลดขั้น

^๑บันทึกข้อความของสำนักงานธนานุเคราะห์ ที่ รส ๐๔๕๑/ว ๘๓๓๓ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๐

^๒มาตรา ๗ การล้างมลทินตามมาตรา ๔ และมาตรา ๕ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับการล้างมลทินในอันที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้น

เงินเดือน ๑ ชั้น เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๒๑ นั้น เห็นว่า โดยที่มาตรา ๕^๓ แห่งพระราชบัญญัติ
 ล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี พ.ศ. ๒๕๒๖ บัญญัติว่า ให้ล้างมลทินให้แก่
 บรรดาผู้ถูกลงโทษทางวินัยในกรณีซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๕ และได้
 ถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ รวมทั้งบรรดาผู้กระทำผิดวินัยที่
 ได้รับนิรโทษกรรมก่อนหรือในวันที่ ๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๕ แล้ว ไม่ว่าจะได้มีการสอบสวนทาง
 วินัยแล้วหรือไม่ก็ตาม โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัย หรือมิได้กระทำ
 ผิดทางวินัย แล้วแต่กรณี ดังนั้น โดยผลของมาตรา ๕^๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ต้องถือว่า
 นายบุญเลิศฯ มิได้เคยถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัย หรือมิได้กระทำผิดทางวินัย ซึ่งนายบุญเลิศ
 ฯ ก็ได้รับของที่ระลึกในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ มาแล้ว โดยสำนักงานธนานุเคราะห์เห็นว่า นายบุญเลิศฯ
 ได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี
 พ.ศ. ๒๕๒๖ ฉะนั้น สำนักงานธนานุเคราะห์จึงอาจมอบของที่ระลึกให้นายบุญเลิศฯ ตามคำสั่ง
 คณะกรรมการอำนวยการสำนักงานธนานุเคราะห์ ที่ ๒๓/๒๕๔๒ ฯ อีก โดยไม่ต้องคำนึงถึง
 พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระ
 ชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ เพราะมลทินของนายบุญเลิศฯ ได้ถูกล้างไปโดย
 พระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี พ.ศ. ๒๕๒๖ แล้ว

กรณีพนักงานรายที่ ๒ ถึงรายที่ ๗ ได้แก่ นายวิวัฒน์ โพธิ์กระเจิน นายสายชล
 ธนีสัตย์ นางจิระวรรณ ปุณยะประยูร นายสุเมธ สุวรรณภานนท์ นายภาสกร मुखเจริญผล และ
 นายแดน เข้าประมงค์ ซึ่งได้กระทำความผิดทางวินัยฐานต่างๆ และได้รับโทษไปแล้ว นั้น เห็นว่า
 มาตรา ๕^๕ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพล
 อดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติว่า ให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ถูก
 ลงโทษทางวินัยในกรณีซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และได้รับโทษหรือ
 รับทัณฑ์ทั้งหมดหรือบางส่วนไปก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้
 เคยถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัยในกรณีนั้นๆ ผลทางกฎหมายในการได้รับการล้างมลทินจึง
 เป็นไปตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว คือ ถือว่าพนักงานทั้งหกนาย มิได้เคยถูก
 ลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัย อันถือได้ว่า “ไม่เป็นบุคคลที่เคยกระทำผิดจนได้รับโทษทางวินัย”

^๓มาตรา ๕ ให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ถูกลงโทษทางวินัยในกรณีซึ่งได้กระทำก่อนหรือใน
 วันที่ ๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๕ และได้ถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ รวมทั้ง
 บรรดาผู้กระทำผิดวินัยที่ได้รับนิรโทษกรรมก่อนหรือในวันที่ ๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๕ แล้ว ไม่ว่าจะได้มีการ
 สอบสวนทางวินัยแล้วหรือไม่ก็ตาม โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัย หรือมิได้กระทำ
 ผิดทางวินัย แล้วแต่กรณี

^๔โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

^๕มาตรา ๕ ให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ถูกลงโทษทางวินัยในกรณีซึ่งได้กระทำก่อนหรือใน
 วันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และได้รับโทษหรือรับทัณฑ์ทั้งหมดหรือบางส่วนไปก่อนหรือในวันที่
 พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัยในกรณีนั้นๆ

ตามความในข้อ ๒^๖ ของคำสั่งคณะกรรมการอำนวยการสำนักงานธนานุเคราะห์ ที่ ๒๓/๒๕๔๒ ฯ จึงมีผลให้บุคคลทั้งหมัสิทธิได้รับมอบของที่ระลึกตามคำสั่งดังกล่าวได้

สำหรับปัญหาที่ว่า การรับของที่ระลึกตามคำสั่งคณะกรรมการอำนวยการสำนักงานธนานุเคราะห์ ที่ ๒๓/๒๕๔๒ ฯ จะถูกจำกัดโดยมาตรา ๗^๗ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือไม่ นั้น เห็นว่า สิทธิหรือประโยชน์ที่ผู้ได้รับการล้างมลทินตามมาตรา ๕ จะเรียกร้องไม่ได้ตามมาตรา ๗ นั้น หมายถึง สิทธิหรือประโยชน์ที่เสียไปเพราะการถูกลงโทษทางวินัยแต่ไม่หมายความรวมถึงสิทธิหรือประโยชน์ที่พึงจะได้รับภายหลังการล้างมลทินแล้ว การที่พนักงานสำนักงานธนานุเคราะห์จะได้รับของที่ระลึกตามคำสั่งดังกล่าวข้างต้น เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นภายหลังจากการล้างมลทิน จึงไม่เป็นสิทธิหรือประโยชน์ที่ต้องห้ามมิให้เรียกร้องตามมาตรา ๗ ทั้งนี้ เทียบเคียงได้กับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) ที่ได้เคยวินิจฉัยไว้ในเรื่องเสร็จที่ ๓๒๒/๒๕๓๑^๘

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จาละ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มกราคม ๒๕๕๒

^๖๒. ให้กำหนดหลักเกณฑ์การมอบของที่ระลึกแก่พนักงานสำนักงานธนานุเคราะห์ไว้ดังนี้

๒.๑ พนักงานที่ได้ปฏิบัติงานมีระยะเวลาติดต่อกันมาไม่น้อยกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ และตลอดระยะเวลาการทำงานต้องไม่เป็นบุคคลที่เคยกระทำความผิดจนได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่โทษภาคทัณฑ์ ให้ได้รับเหรียญทองคำที่ระลึก หน้า ๑๕ กรัม

๒.๒ พนักงานที่ปฏิบัติงานมาจนครบเกษียณอายุ และตลอดระยะเวลาการทำงานต้องไม่เป็นบุคคลที่เคยกระทำความผิดจนได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่โทษภาคทัณฑ์ ให้ได้รับเหรียญทองคำที่ระลึก หน้า ๓๐ กรัม

^๗โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^๘บันทึก เรื่อง การเลื่อนขึ้นเงินเดือนหรือค่าจ้างให้แก่พนักงานหรือลูกจ้างของการเคหะแห่งชาติ ซึ่งถูกลงโทษทางวินัยและได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงมีพระชนมพรรษา ๖๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๓๐ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๖๐๑/๖๔๔ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๓๑ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี